

Αθήνα, 04 Απριλίου 2022

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς:

- Υποδομών & Μεταφορών
- Οικονομικών

ΘΕΜΑ: «Ως πότε θα παραπέμπονται στις ελληνικές νομικές καλένδες οι δικαιούχοι αποζημιώσεων λόγω αναγκαστικών απαλλοτριώσεων;»

Από το έτος 2019 εκκρεμούν στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων παρακαταθέσεις των αποζημιώσεων που εκδίδονται με αποφάσεις οριστικής τιμής των Τριμελών Εφετείων για αναγκαστικές απαλλοτριώσεις. Ενδεικτικά αναφέρουμε περιπτώσεις αναγκαστικών απαλλοτριώσεων στις περιοχές Στάνου, Αντίρριο και άλλες στην Αιτωλοακαρνανία, στα πλαίσια κατασκευής της “Ιονίας Οδού”. Οι ιδιοκτήτες σε όλες τις περιπτώσεις έχουν εισπράξει μηδαμινές προκαταβολές με το άρθρο 7^Α του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων και εκκρεμεί η παρακατάθεση της πλήρους αποζημίωσής τους, την οποία το Υπουργείο Υποδομών αρνείται προφασισζόμενο νομικά τερτίπια.

Στο άρθρο 94 (Συντάγματος) ορίζεται μεταξύ άλλων ότι: *Οι δικαστικές αποφάσεις εκτελούνται αναγκαστικά και κατά του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όπως νόμος ορίζει.*»

Στην πρόσφατη νομολογία του ΕΔΔΑ [βλ. Βλαστάρης κατά Ελλάδος (2020)] μνημονεύθηκε ότι η αδυναμία για έναν διάδικο να εκτελεσθεί μία απόφαση που εκδόθηκε υπέρ του, συνιστά παραβίαση του δικαιώματός του για ειρηνική απόλαυση των περιουσιακών του στοιχείων, όπως ορίζεται στην πρώτη πρόταση της πρώτης παραγράφου του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου αριθ. 1 της Σύμβασης.

Το Υπουργείο Υποδομών & Μεταφορών, εκμεταλλευόμενο διατάξεις του 1951 (ν.1715/1951) αλλά και εγκυκλίου του Υπουργείου Οικονομικών (εγκύκλιος Σκυλακάκη περί ακατασχέτου των λογαριασμών του Ελληνικού Δημοσίου που τηρούνται στις Τράπεζες), έχει δημιουργήσει μια εικονική νομική

πραγματικότητα, στην οποία θεωρητικά επιτρέπεται μεν η αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου, αλλά αυτή μπορεί να καταστεί δυνατή μόνο αν συζητηθεί και η αναίρεση, που κατά πάγια πρακτική καταθέτουν οι δικαστικοί εκπρόσωποι του Ελληνικού Δημοσίου.

Οι αναιρέσεις δέ κρατούν ομήρους τους ιδιοκτήτες, αφού το Ελληνικό Δημόσιο επιδιώκει την συζήτηση τους μετά από 5, 6, 7 ή και δέκα χρόνια μετά την κατάθεση τους.

Καθ' όλο δέ το ως άνω πολυετές διάστημα (μέχρι την εκδίκαση των αναιρέσεων), ο κρατικός προϋπολογισμός και οι κατ' επέκταση οι Έλληνες πολίτες υποβάλλονται σε ακόμα μεγαλύτερα έξοδα καθώς επέρχεται και δικαίωμα τοκοφορίας για τους ιδιοκτήτες των αναγκαστικώς απαλλοτριούμενων ακινήτων.

Οι καταδίκες δέ για τη χώρα μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για παραβίαση του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ είναι συνεχείς και αμείωτες.

Επειδή από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το Ελληνικό Δημόσιο εμφανίζεται ως κακόπιστος οφειλέτης, καταχράται της προνομιακής θέσης που επιφυλάσσει στον εαυτό και τραυματίζει κάθε έννοια κράτους δικαίου και ισονομίας, όπως αυτές απορρέουν από τις διακηρύξεις του αλλά και τις διεθνείς συμβάσεις τις οποίες έχει υπογράψει (βλ. Ε.Σ.Δ.Α.),

Ερωτώνται οι κ.κ. υπουργοί:

- Σκοπεύουν να πάρουν τις αναγκαίες πρωτοβουλίες, νομοθετικές και άλλες, ώστε ο Έλληνας πολίτης να τυγχάνει της προστασίας που δικαιούται βάσει του Συντάγματος αλλά και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου;
- Σκοπεύουν να πράξουν τα δέοντα ώστε οι δικαιούχοι αποζημιώσεων λόγω αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, στην Αιτωλοακαρνανία και αλλού, να εισπράττουν το πλήρες ποσό που

τους επιδικάζεται σε εύλογο χρονικό διάστημα και να μην παραπέμπεται η δικαίωσή τους στις “ελληνικές καλένδες”;

Ο ερωτών βουλευτής

Βαρεμένος Γιώργος